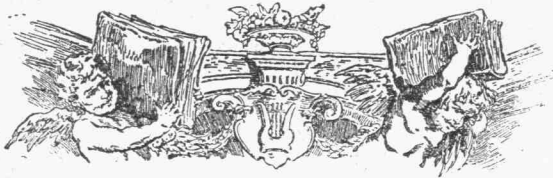

Ἀντίδοτον κατὰ τοῦ καμάτου.

Πολλά ἐλέγχθησαν τὸ πάλαι καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις περὶ καταποτίων, φύλλων φυτῶν, κτλ. ἐχόντων τὴν ιδιότητα νὰ δίδωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον δύναμιν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ καμάτου. Τὸ νεώτατον τοιοῦτο ἀντίδοτον περιγράφει ἀνταποκριτὴς τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος *Στραίφας*, ὡς εἶδος καταποτίου ἀντικαθιστάνοντος τὴν τε τροφήν καὶ τὴν πόσιν. Ἐδοκιμάσθη τελευταῖον ἐπὶ τινος λόχου στρατιωτῶν Ῥωμάνων, οἵτινες διήνυσαν ἐβδομηκονταπέντε μιλίων πορείαν εἰς εἰκοσιεπτὰ ὥρας, ὡς μόνον τροφήν ἔχοντες ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ τὰ εἰρημένα καταπότια. Κατ' ἀρχάς, ἕκαστος τῶν ἀνδρῶν ἐλάμβανεν ἐν ἅν' πᾶσαν ἡμέσειαν ὥραν, ὕστερον δὲ, τρία πᾶσαν ὥραν τὰ αὐτὰ καταπότια διαλυθέντα εἰς μικρὰν ποσότητα ὕδατος, ἐδόθησαν καὶ εἰς τοὺς ἴππους, τοὺς συνοδεύοντας τὸν λόχον. Εἰς τὸ τέλος τῆς πορείας, οἱ τε ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἐβεβαίουν ὅτι δὲν αἰσθάνονται τὸν παραμικρὸν κόπον καὶ ἐξέμουν τὴν ῥωσικὴν δύναμιν τῆς νέας ταύτης συνθέσεως. Περιέχει δὲ τὸ καταπότιον, ὡς λέγεται, μεγάλην ποσότητα καφεΐνης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικὰ

Ὁ γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Πέτρος Λοτί, ὁ ταξιδεύων ἤδη εἰς Παλαιστίνην, θέλει δημοσιεύσει τὰς ἐκ τοῦ ταξιδίου ἐντυπώσεις του εἰς Ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα, ἣ ὁποία, ἐκτός τῶν ἐξόδων τοῦ ταξιδίου, θὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν πενήτηντα χιλιάδας φράκων.

Ὁ γνωστὸς γάλλος συγγραφεὺς Παύλος Φλά, ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς νέον τρυφερώτατον καὶ αἰσθηματικώτατον μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον: «*Δύο πάσχουσαι ψυχαί*». Ὁ Φλά εἶνε γνωστὸς διὰ τὰς μελέτας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βαλζάκ, τὸν ὁποῖον θαυμάζει. Ἡ τέχνη του ὑπενθυμίζει πολὺ τὴν τοῦ μεγάλου διδασκάλου, ἰδίᾳ δὲ τὸ τελευταῖόν του μυθιστόρημα.

Ἐπίσης εὐνοϊκῶτα κρίνεται καὶ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Φερνάνδου Βανδερέρμ, ἐπιγραφόμενον *La Cendre*. Εἶνε ἡ πλήρης πνεύματος καὶ πρωτοτυπίας ἱστορία νεαροῦ ζωγράφου, ὁ ὁποῖος ἐκδικούμενος μίαν ἐρωμένην του, ἣ ὁποία τὸν ἠπάτησε, ἀπατᾷ καὶ αὐτὸς ὅλας του τὰς ἄλλας.

Ἡ Πολυτεχνικὴ ἢ Σχολὴ τῶν Παρισίων θὰ ἐορτάσῃ προσεχῶς ἐκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της. Πρὸς τοῦτο ἀπετελέσθη εἰδικὴ ἐπιτροπή. Θὰ ἐκδοθῇ λεύκωμα, συναψίζον τὴν ἐκατονταετη ἐργασίαν τῆς Σχολῆς, θὰ κοπῇ δὲ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον.

Καταπληκτικαὶ εἶνε αἱ πρόοδοι τοῦ ῥωσικοῦ περιοδικοῦ τύπου διὰ τὴν παρισινήν αὐτοῦ ἀληθῶς φιλοκαλίαν. Ἐγόμεν ὑπ' ὄψιν μας ῥωσικῶν περιοδικῶν ἐν Μόσχᾳ ἐκδιδομένον ὑπὸ τὸν τίτλον Ὁ γῆρος τοῦ κόσμου, εἰς τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως προσοχῆς ἀξιώνεται καὶ ἡ νεότερα ἐλληνικὴ φιλολογία. Ἐκ τῶν ἐπιφυλλίδων αὐτοῦ ἀπκοτιζονται ἰδιαιτέρως ἐκδόσεις διηγημάτων καὶ μυθιστορημάτων, τῶν ὁποίων ἡ τυπογραφικὴ φιλοκαλία ἔχει τι τὸ ἐκτακτόν. Ὁ Λουκῆς Λάρας τοῦ κ. Δ. Βικέλα μεταφρασθεὶς ἀρτίως ῥωσιστὶ εἰς κομψότατον μικρὸν τομίδιον εἶνε ὅτι ἐξαιρετὸν ἡμπορεῖ νὰ παραγάγῃ σήμερον παρισινή ἐφευ-

ρετικότης. Ἡ μικρογραφικαὶ αὐτοῦ εἰκόνες εἶνε χαριέσταται καὶ καλλιτεχνικώταται. Ὅμοια εἶνε καὶ δύο ἄλλα τομίδια, ἐκδόσεις τοῦ παρόντος ἔτους ὁσαύτως, ὧν τὸ μὲν εἶνε μετάφρασις τοῦ Ναύτου τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Πέτρου Λοτί, τὸ δὲ εἶνε ἱστορικὸν μᾶλλον διήγημα ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων Πολωνοῦ κόμητος πρὸ ἑκατονταετίας ζήσαντος ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταδικῆς αὐτοῦ, ἐν Καυκασίᾳ τῆς Σιβηρίας. Ὡς καλλιτεχνικαὶ ἐκδόσεις διὰ τὸ χαριέστατον αὐτῶν σχῆμα καὶ τὴν ἀνυπέσθλητον φιλοκαλίαν θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρότυπον καὶ δι' Ἑλλήνας ἐκδότας τῶν δημοτικωτέρων προϊόντων τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς λογοτεχνίας.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδίδεται προσεχῶς ἀγγλικὴ μετάφρασις τῶν Εἰδυλλίων τοῦ Θεοκρίτου ὑπὸ τοῦ καθηγήτου Μαρίου Μίλς Μίλλερ. Τὰς εἰκόνας τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐφιλοπόνησεν ἡ μίς Sturim, νεαρὰ ζωγράφος, εἰκοσιτριῶν ἐτῶν.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἤρξατο ἐκδιδομένη ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος κομψὴ καὶ ἀξιανάγνωστος ἐλληνικὴ ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀτλαντίς». Δὲν εἶνε τὸ πρῶτον ἐλληνικὸν φύλλον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ.

Ἐπιστημονικὰ

Τὸ ἐν Ρώμῃ ἐδρεῦον διεθνὲς ἰατρικὸν συνέδριον, ἔλαβεν ἐπιστολὴν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ἐπικρασίῳ ἰατροῦ τῶν Ἰνδιῶν, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦν: 1) νὰ καθιερωθῇ ἡ λατινικὴ γλῶσσα ὡς παγκόσμιος ἐπιστημονικὴ γλῶσσα 2) νὰ ἐγκυριασθῇ ἐν Ρώμῃ κεντρικὸν γραφεῖον ἐπιφορτισμένον τὴν μεταφρασίαν εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ δημοσιεύειν περιλήψεις ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων 3) νὰ ἰδρυθῇ ἰατρικὴ ἐφημερὶς, συντασσομένη λατινιστῶν.

Καλλιτεχνικὰ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς γαλλικῆς Σχολῆς εἰς ἀκρόασιν ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως, ἐπὶ παρουσίας καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐψάλλη ὁ ἐσχάτος ἐν Δελφοῖς ἀνακαλυφθεὶς ὕμνος πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, κατὰ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν, μεταγραφείσων διὰ τῶν σημερινῶν φθογγοσῆμων ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Θεοδώρου Ρεϊνάξ.

Ὁ ἔξαρχος κλειδοκουμβάλιστῆς Ἀλβέρτος Φρεϊδενταλ, προσερχόμενος ἐξ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔδωκε δύο συναυλίας, μίαν εἰς τὸ Ὁδεῖον καὶ ἄλλην εἰς τὸν Ὀμιλὸν τῶν Φιλομούσων. Ὁ Φρεϊδενταλ ἐγεννήθη τῷ 1862 εἰς τὸ Βρόμπεργ τῆς Πρωσίας. Ἐκτός τῆς μουσικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνωρὶς διεκρίθη, ἐπεδόθη καὶ εἰς μελέτας φιλολογικὰς, ὅμιλεῖ δὲ ὀκτὼ γλώσσας.

Ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ ἀγγελθεῖσα συναυλία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὁδείου καὶ ἐκ τῆς συναυλίας ταύτης ἐφάνησαν οἱ κομποὶ τῆς δραστηριότητος καὶ φωτισμένης διευθύνσεως τοῦ κ. Γ. Νάξου, τοῦ ἀνακρινιστοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου.

Θεατρικὰ

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Παρισίνοῦ Μελοδράματος παρεστάθη ἐσχάτως ἡ Θεὰς, λυρικὸν δράμα τριπρακτόν, συνθεθὲν ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου Γκαλλέ, κατὰ τὸ ὁμώνυμον μυθιστόρημα τοῦ Ἀνατόλ Φράνς, μελοποιήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Μασσενέ. Ἡ μουσικὴ του κρίνεται ἐν γένει μετριὰ, μονότονος, μὴ ἔχουσα ἴδιον χαρακτήρα. Ὡς πρὸς τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος, ὁ Γκαλλέ προσεπάθησε νὰ πρωτοτυπήσῃ γράψας «σχεδὸν εἰς στίχους» κατὰ τὴν ἰδίαν του ἔκφρασιν, ὁμοίως τὴν μετρικὴν αὐτῆν ἐλευθερίαν τὴν θεωρεῖ ἀναγκαίαν διὰ τὸ ἔπημα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ μελοποιηθῇ.

Ἡ καλλιτέχνης Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου ἤρξατο σεῖρον πάραστάσεων εἰς τὸ θέατρον τῶν Ποικίλων. Μέχρι τοῦδε ἔδωκε τὴν Φαιδώραν τοῦ Σαρδού καὶ τὴν Σιμόνην τοῦ Λεμαίτρ.